

ЛЮБОВ ГОНТАРУК

ТЕРРА ЖАР-ПТИЦІ

*Зернини слова
Ліричні зблиски
Краплини думок
Плівка пам'яті*

Київ
«Наш час»
2011

УДК 821.161.2 Гонтарук
ББК 84(4УКР)
Г65

Світлини Віталія Гонтарука

Гонтарук, Л. Р.

Г65 Іскри жар-птиці / Л. Р. Гонтарук. — К.: Наш час, 2011. — 95 с.

ISBN 978-966-1530-86-6

У цій книзі відома українська поетеса Любов Гонтарук вперше виступає в новому для себе жанрі. Її ліричні мініатюри й афоризми — це напружені роздуми про життя, людей і навколишній світ.

Читачу пропонуються справжні золоті злитки філософії й поезії, в яких сконцентровано живу енергію думки й почуття.

ББК 84(4УКР)

ЗМІСТ

ЗЕРНИНИ СЛОВА I	4
ЗЕРНИНИ СЛОВА II	10
ЗЕРНИНИ СЛОВА III	14
ЗЕРНИНИ СЛОВА IV	29
ЛІРИЧНІ ЗБЛИСКИ	37
КРАПЛИНИ ДУМОК	53
НАМИСТИНКИ НА ДОЛОНІ	60
ПЛІВКА ПАМ'ЯТІ	84
КРАПЛИНИ	91
ЛІТЕРАТУРНИЙ ДОРОБОК	95

ISBN 978-966-1530-86-6

© Л. Р. Гонтарук, 2011
© «Наш час», оригінал-макет, 2011

ЗЕРНИНИ СЛОВА І

*«Мудрість там,
де правда»*
Й. В. Гете

***

У високих дерев
Довші тіні.

***

Якщо тіло болить,
То живе душа.

***

Високий злет
Має куці бажання.

***

Ненавість —
Це виплід безсилля.

***

Посмішка
Відкриває душу.

***

Поцілунок —
Наркоз для серця.

***

Слава —
Ніжна квітка без коріння.

***

Удача —
Це хода наосліп.

***

Везіння —
Дерево в затишному кварталі.

***

Сльози —
Плоди утрат.

***

Сльози —
Квіти радості.

***

Сльози —
Коріння любові.

***

Ніщо не висихає так швидко,
Як сльоза.

***

Сльоза —
Краплина втіхи.

***

Любов виростає
На ґрунті поваги.

***

Любов —
Це солодке рабство.

***

Любов і сонце
Освітлюють життя.

***

Любов — це квітка,
Яку треба поливати.

***

Любов не продають,
Але купують.

***

Любов живе для нас,
Без нас їй жити важко.

***

Любов, як сонце,
Залишає опіки.

***

Любов збагнеш,
Коли полюбиш.

***

Любов і ненависть —
Близнята у різній одежі.

***

Любов оціниш,
Коли втратиш.

***

Любов одна,
Та в кожного своя.

***

Знайдеш тоді,
Коли втратиш.

***

Втрата менша,
Коли поділишся.

***

Що більше живеш,
То більше втрачаєш.

***

Втрачене повернеш,
Коли маєш надію.

***

Навчишся втрачати —
Життя зрозумієш.

***

Немає втрат великих і малих,
Є втрати свої і чужі.

***

Знання —
Завжди пошук.

***

Не вчиться лише той,
Хто не знає.

***

Знання — це біг
На довгу дистанцію.

***

Дмухатимеш тоді,
Коли обпечешся.

***

Не станеш мудрішим,
Коли читаєш тільки приємне.

***

Розум без науки —
Склянка без води.

***

Музика —
Чарівна мова звуків.

***

Глухий
Чує музику.

***

Злагода —
Музика життя.

***

Музика —
Це впорядковані шуму звуки.

***

Чують музику всі,
Бачать музику одиниці.

***

Музика
Розмовляє мовою серця.

***

Життя зникає,
Музика залишається.

***

Немає чекання —
Є довга розлука.

***

Чекання
Починається з розлуки.

***

Лише в чеканні
Зміст життя.

***

Не чекає лиш той,
Хто не розлучається.

***

Музика чекання
Наповнює серця любов'ю.

***

Чекання
Навчає жити.

***

Чекати — легко,
Дочекатись — важко.

***

Немає що сказати —
Заплач.

ЗЕРНИНИ СЛОВА II

*«Щасливі дні
роблять нас мудрими»
В. Гюго*

***

Мудрість —
Найвища правда.

***

Мудрість
Не приходить випадково.

***

Мудрість
Жива в живому тілі.

***

Мудрість є
Або її немає.

***

Краще бути мудрим,
Ніж багатим.

***

Мудрий
Завжди багатий.

***

Усе можна купити,
Крім мудрості.

***

Софія
Не приходить раптово.

***

Мудрість —
Це душа.

***

Мудрість —
Річка без берегів.

***

Мудрість
Завжди проста.

***

Дорога з мудрецем
Завжди коротша.

***

Любов і ненависть —
Дві сторони монети.

***

Багато знати —
Це ще не мудрість.

***

Мудрість —
Ноша нелегка.

***

Щоб гору обійти,
Потрібна мудрість.

***

Глибока річка
Не шумить.

***

З мудрою людиною
І мовчання — розмова.

***

Мудрість —
Джерело душі.

***

Мудрість легше надбати,
Аніж передати.

***

Мудрість не в щасті,
Щастя в мудрості.

***

Мудрість
Не позичиш.

***

З розумним — легко,
З мудрим — надійно.

***

Софія —
Вічне джерело.

***

Мудрий поступиться,
Але не відступить.

***

З мудрим
Легше втрачати.

***

Знання без мудрості —
Холодна зброя.

***

Розумний навчає,
Мудрий радить.

***

Добрий —
Це ще не мудрий.

***

Передозування знань
Викликає алергію.

***

Мудрість — надбання
Без права на спадщину.

ЗЕРНИНА СЛОВА ІІІ

«Мудрець,
який не втілює в життя задуму —
бджола,
що не збирає меду»
Сааді

***

Мовчання —
Теж відповідь.

***

Не мовчать лише ті,
Що не вміють мовчати.

***

Коли немає слів —
Тече вода.

***

Чиста вода —
Від чистих рук.

***

Пий,
Та не напивайся!

***

В оптичному склі
Навіть муха — слон.

***

Досвід —
Брат науки.

***

Боїшся глибин —
Не заглибишся.

***

Глибин багато,
Вибирай найглибшу.

***

На чорному
Видніші білі плями.

***

Добігти може той,
Хто побіжить.

***

І в малій краплині
Грає веселка.

***

Дивляться всі —
Бачать одиниці.

***

Гра без маски —
Віртуозніша.

***

Падати легше,
Ніж підніматися.

***

Гру за сценарієм оплачують,
Без сценарію — платимо ми.

***

Без любові
Людина мертва.

***

Живемо —
Отже, згоряємо.

***

Гасне вогонь —
Кінчається життя.

***

Сон —
Перегляд кіноплівки.

***

Віра
Приходить і відходить.

***

Щастя —
Невагомий тягар.

***

Нещастя —
Викривлене світло.

***

Щастя у всіх однакове,
Горе у кожного своє.

***

Розгубитися —
Зупинитися.

***

Удача —
Рух у лабіринті.

***

Слава — хвороба,
Що не лікується.

***

Ненавість
Виростає з любові.

***

Любов
Роззброює ненавість.

***

Ненавість
Не окрилює.

***

Легко вибачати,
Важко забувати.

***

Навчишся вибачати —
Полюбиш.

***

Здорові бажання —
Запорука щастя.

***

У праці — здоров'я,
А в здоров'ї — щастя.

***

Заснеш голодним,
Устанеш здоровим.

***

Краса —
У здоров'ї та радості.

***

Душа цвіте
Здоров'ям.

***

Здоров'я оціниш,
Коли втратиш.

***

Гордість —
Багатство бідних.

***

Багатий з гордості бідніє,
Бідний — багатіє.

***

Одні з гордості стають кращими,
Інші — роблять вигляд, що стали.

***

У гордості двоє облич —
Правда і брехня.

***

Сон заспокоює,
Але не лікує.

***

Успіх —
Привілей відважних.

***

Благополуччя —
Це талант.

***

Щастя стає великим,
Коли ним поділишся.

***

Щастя не вічне,
Вічне бажання щастя.

***

Щастя —
Це благословенна чистота.

***

Щастя цінуємо
В нещасті.

***

Надійність —
Фундамент щастя.

***

Дивись на своє щастя
Чужими очима.

***

Найближче до успіху
Стоять олігархи.

***

Щастя — це луна:
Чуємо, але не маємо.

***

Віра —
Це поклоніння Богові.

***

Без віри —
Як без повітря.

***

Тільки у вірі
Біль стає насолодою.

***

Віра творить святих,
А любов — мучеників.

***

Зорі сходять у півтімі,
Правда — у печалі.

***

Краса —
Окраса довголіття.

***

Гарний вигляд —
Це щоденна мука.

***

Манера —
Це особистий вибір.

***

Красивий —
Зрадливий.

***

Добре — завжди гарне,
Гарне — не завжди добре.

***

Прекрасне
Не потребує афіші.

***

Краса — це квітка,
Що відцвітає.

***

Дзеркало краси
Може засліпити.

***

Хитрість —
Не розум.

***

Хитрість —
Це самообман.

***

Хитрість
Приречена на поразку.

***

Хитрість —
Хвороба душі.

***

Хитрий матиме багатство,
А друга — ніколи.

***

Краще бути бідним,
Ніж хитрим.

***

Брехливий
Прудкіший від смерті.

***

Легше вберегтися від злої жінки,
Ніж від занудливого чоловіка.

***

Хоч як приховуй —
Зрада обізветься.

***

Любимо зрадливих,
Але не зраду.

***

Молитва —
Очищення.

***

Молячись —
Простягаємо руку.

***

Несвідомий —
Страшніший, ніж ворог.

***

Усе в житті —
Від порядку.

***

Запорука успіху —
Порядок.

***

Досвід
Перевіряється помилками.

***

Знаючи чужі помилки,
Виправляємо власні.

***

Знання —
Надбання років.

***

Знання — вогонь,
Що світить і гріє.

***

Життєвий досвід
Кращий від книжкового.

***

За надбане роками
Платимо помилками.

***

Досвід —
Палиця спонуки.

***

Досвід — це вчора,
Що діє сьогодні.

***

Навчання губить серце,
А живить душу.

***

Віра —
Прочисток душі.

***

Віра —
Вища від логіки.

***

Віра —
Символ вічного життя.

***

Віра шанує того,
Хто вірить.

***

Легше вірити
З надією.

***

Віра
Сумніву не знає.

***

Людина без віри —
Як день без сонця.

***

Не будь зневіреним,
Але не всьому вір.

***

Віра —
Це довір'я.

***

Знаєш багато —
Віриш мало.

***

Чого чекаємо,
В те віримо.

***

Віра без творчості —
Мертва.

***

Віра
Руйнує недовіру.

***

Ніч осяває віра,
Що настане ранок.

***

Живемо надією.

***

Надія —
Опора в нещасті.

***

Надія — олива
Для колеса життя.

***

Надія —
Хліб для нещасливого.

***

Надія —
Провідна зоря.

***

Ніщо так не лікує,
Як надія.

***

Надія
Не боїться катастроф.

***

Тільки мертві
Не надіються.

***

Надієшся — тратиш,
Не надієшся — виграєш.

***

Маєш надію —
Маєш усе.

***

Без надії
Ніч нескінченна.

***

Краща примарна надія,
Ніж реальна помилка.

***

Надія —
Фантазія знедолених.

***

Порядність
Не втомлює.

***

Порядність
Вища від гонору.

***

Справжня доброта —
Недосяжна.

***

Між мудрими —
Своя мудрість.

***

Порядність —
Якість генетична.

***

Порядність
Вимірюється порядністю.

***

Зло боязливе,
А добро відважне.

***

Порядності
Багато не буває.

***

Важко бути
Чесним і порядним.

ЗЕРНИНА СЛОВА IV

*«Голова без розуму —
пуста місце»*

Наполеон

***

Щоб стіна не впала,
Не муруй великим камінням.

***

Брилу
Піднімають гуртом.

***

Правда —
Раб часу.

***

Немає нічого неможливого,
Коли віриш у себе.

***

На правді
Плям немає.

***

Відкинь гордість,
Як дійшов до слави.

***

Правда —
Завжди прекрасна.

***

Почуття —
Поезія душі.

***

Очі —
Вікна думки.

***

Почуте
Не зітреш.

***

Білі руки
Не збирають хліб.

***

З другом — по-дружньому,
З братом — по-братньому.

***

Байдужість —
Сон серця.

***

Важко вітатися,
Стиснувши кулак.

***

Неосвічені — вчаться,
Освічені — критикують.

***

Філософія —
Здоров'я духу.

***

Мудрість —
Сестра думки.

***

Боягузтво —
Катастрофа душі.

***

Молоти язиком —
Шкодити здоров'ю.

***

Сорока торочить те,
Що чула.

***

Бідний не той, хто мало має,
А той, хто багато хоче.

***

Багатство в мудрості —
Не мати боргів.

***

Яке запитання —
Така відповідь.

***

Вигідна дружба —
Самознищення.

***

Якщо маєш багато,
Не проси більше.

***

Прагнеш великого —
Радій малому.

***

Солодко клянуться —
Гірко зраджують.

***

Не спіши
Говорити.

***

Говори,
Коли впевнений.

***

Ім'я —
Родинний герб.

***

Виграє не кращий,
А мудріший.

***

Улюблена робота
Не втомлює.

***

Стримування —
Запорука здоров'я.

***

Краса —
Прихована змія в квітах.

***

Щоб навчати людяності,
Треба бути людиною.

***

І мовчазний комар
Говорить.

***

Майбутнє
Починається в минулому.

***

Велике багатство,
Мале місце.

***

Гарна приказка
Гоїть серце.

***

Народна мудрість —
Діамант.

***

Ображаються
Безсилі.

***

День у завтра біжить,
А я хочу у вчора...

***

Змити сонячний промінь
Не можу.

***

До вас прийти запізно,
А до себе — зарано.

***

Ви за вітриною, але вас не видно.
Кожному своє: хоч маленьке, та рідне.

***

Мені легко на сонце дивитися,
А ви затемнюєте скло і душу.

***

Ваша дорога угору —
Біля вас холодно.

***

Біля дверей, натискаєш кнопку —
А дзвінок мовчить, і вже назавжди.

***

Бігло літо по траві,
Але надто швидко.

***

Ще нічого не сказано,
Але це не важливо.
Важливіше мовчання.

***

Нема куди подітися
З печалю...

***

Повірити чи ні —
Це справа часу.

***

Відімкніть своє серце,
Але бійтеся чужого вітру.

***

Без жалю віддати все
Може лише велике серце.

***

Не сподівайтесь на випадок,
Порятунок у ваших руках.

***

Писати вміють усі,
Різниця лиш у почерку.

***

А ви про нашу любов?
Як добре мені в самоті!

***

Упав листок — не жалійте.
Настала пора падолисту.

***

Не можна запастися щастям.
Воно лише на мить.

***

Віддайте,
Щоб було вашим.

***

Залишіть,
Якщо хочете втратити...

***

Мені легко з вами,
Але є загроза звикнути.

***

Ваш спалах мені потрібен.
Він майже сонячний.

***

Щоб бути,
Треба спочатку народитися.

***

Ваша вина —
Ще не байдужість.

***

Щастя рідкісне.
Знайти його непросто.

ЛІРИЧНІ ЗБЛАСКИ

*«Одне знаю,
що нічого не знаю»*

Сократ

***

Весна бігла поруч з автобусом,
Очей, закоханих і добрих, поруч не було,
Тому покладалася на власні сили.
Радість зустрічей і тривога розлук
Завжди супроводжують мене...

***

Дерева плакали від безпорадності..
Сіяло дощем. А може, снігом.
Душа причаїлася і померла.
Навіть не дихає...

***

Якщо болю — то живу.
Та біль не мій і слово не мое.
Грає море, але не для мене.
Втрачати легко те, що маєш.
Важче втрачати, коли пусто в душі.

***

Я навіть не просилася,
Мене не було:

Йшла осторонь і мовчала...
І телефон замовк без дозволу.
Усі змовились, щоб дужче боліло.

***

Питаєшся, чи є північ?
Є! Холодна і чужа.
І я серед снігів, айсберг.
Тане, плаче,
Але дрейфує чужими краями.
В моїх очах — доріжка на воді.

***

Що там у вас, коли ніч?
Мені опівдні темно.
І не тому, що я сама...

***

Не зустрітись — навіть краще.
Все пливе у безмежність.
Іти у бій безглуздо,
А без бою — стоїш перед прірвою.

***

Рветься не там, де тонко,
А там, де ще не рвалося.
А прибій напливає і стогін його чую...
Не спиться,
Бо біль дістає до кінчиків пальців.
Живу.

***

А весна зацвіла і нагадує про себе.
Каже, що їй добре в горах,
На свіжому вітрі.
Не буває щастя по вінця.

***

Телефонний дзвінок не почула.
Може, то був біль,
А може, його відлуння.
Все йде, як хотілося.
А поїзд не спиняється.

***

Відчуваю серцем і душею...
Але що моє маленьке слово
Проти неминучості вибору?
Все має своє місце в житті.
Все проходить стороною
І не питає, хто ти.

***

А небо впало,
Бо так було записано.
І нема болю, й радості нема.
Переболіло небо і заговорило.
Замовкнути — ще не означає піти.

***

Христос Воскрес!
У церкві людно, і я маленька.

І крашанка в кишені.
Христос Воскрес!

***

Прийшла послухати вечірню.
Скрапує свічка.
А думка далеко і тулиться айсберга.
Зимно йому.
Пече густий туман невідомості.
Все тлінне...

***

Я в автобусі.
Гора наздоганяє гору.
Їду в тишу.
Останнє слово на устах.
А грім — холодний, та пече в уста.
Все пливе, без сліз, без звуку...
Все в руках Божих.
Та невже це я?

***

Так непевно в цьому світі.
А хіба в іншому певніше?
Минають години,
А думка на місці, їй добре у паузі.
Вона вільна, але квилить.
А небо болить.
Йому тісно під пластом граніту.

***

Весна поруч.
Хоч зелена та пишна, але холодна.
А граніт нагрівся.
Йому спокійно.
А гластра* червона й біла.
Чому такі холодні кольори?

***

Хіба так легко дорозі, як думалося?
А вона — то вгору, то вниз.
Петляє.
Затуляється від болю, як уміє.
Її гнуть і гнуть,
А вона не здається...

***

Дні світлішають.
Ховаються у сонце
І п'ють його світло.
Але хто це бачить?

***

Сів метелик,
А крильця чорним виблискують.
Як йому до лиця той колір!
Усе гармонійне в природі.
За білим — чорне, за чорним — біле.

* Гластра — горщик з квітами.

***

А ви кажете —
Все поділено!
Ваше ще не прийшло.
Його не візьмеш передчасно.

***

Настав тихий вечір.
Добре йому,
Молодому та ранньому..
Хіба болітиме чуже небо?
А хіба є своє небо?

***

Хоч би скільки мовчати,
А все — спочатку.
І немає кінця і краю.
Все має продовження...

***

Айсберг поменшав,
Біль поглибшав.
А дрейфувати в солоних водах треба.
Танемо й не помічаємо,
Що марнуємо час...

***

Живі згадають, кого немає.
Квіти печуть руку.
Сьогодні в пошані.

***

Усе життя в паперах.
Вони — мов птахи білі.
І тека розбухла.
У ній — відбитки життя...

***

Ранок заглянув у вікно.
А я на чужій межі.
Але вже не пече.
Встає день високий.
Йому б тільки літати...

***

І в папері, чистому та білому,
Є краплина суму..
Писалося для мене чи для всіх?
А я за птахом незнаним сумую.
А біль — по вінця...

***

Не повернути хмару —
Вона не для того, щоб стояти.
А злива — змиває й очищає,
Приходить і відходить...

***

У житті потрібна радість!
Вона — як сонце.
А побачити її треба вміти,
І вміння те має назву —
Талант...

***

Сидимо забуті, думками оточені.
Прийти непросто,
А піти — майже неможливо.
Бо грати високі...

***

Зустріч — не для війни.
В розмові — таїна.
Прикриватися словом безглуздо,
Але необхідно.
Треба розпрощатися.

***

Не відбулося, і не чекай.
За все заплачено.
А в кожній сльозині є своя вага.
Не втрапиш те, чого немає.

***

Загубитися в полинах.
Який гіркий смак! А пити треба.
Немає сил забути...
Спробую жити на віддалі.

***

Болю не чути, а радості нема.
Тільки самота.

***

Сині очі, але не мої.
Живеш не тоді, коли легко,
А тоді, коли серцю тісно.

***

Йти у бій легко, коли є щит.
Так багато було доріг,
А пішла по вузькій.
Та й щита не взяла...

***

Синява нестерпна
І проситься до рук.
Щоб відігнати —
Позичаю мудрість.
Ще мій час не настав.

***

Сонце подарувати легко.
Воно твоє.
Бери
І не забувай поділитися.

***

Очі навпроти.
І фото королеви.
А сила в піщинці,
Якої не бачимо.
Було б мале, а велике прийде.

***

Близенько твої очі й добро в них.
І подих вітру в обличчя.
Порошина в оці, а болить.

***

Папери на місці.
Вертаюся до них.
І в чистій воді є краплина солі.
Мудрість — її зловити.

***

Цвісти боляче,
А відцвітати ще болючіше.
Запрошую літо в гості.
Сила любові — в чеканні.

***

Ми — не тут.
Ми — вже там.
Сила у творінні.
Втрачати легко, було б що.

***

Відшліфована морем галька..
Притерлася до уст.
Легко мені з нею!

***

А я — ще далеко.
Все море — в мені.
Боюся розхлюпати..

***

Шукаю кольори любові.
Так легко підніматися
По східцях упевненості.

***

Не гукайте!
Навіть не оглянуся.
Бачити серцем навчилася.
Купаюся в його терпінні..

***

Чорний колір — до лица.
І я усміхаюся..

***

Не посіявши, не збереш.
Сила в зерні,
Що не втратило родючості.

***

Неділя прийшла не питаючись.
Зацвіла квітом смутку і надії.
А ви пішли,
Щоб не вернутися..

***

Зрада завжди чужа.
Очі лукаві нічого не сховають..

***

Пісня прийшла несподівано.
Гріх не почути!
Звуки — в мені.
Такий легкий початок..

***

Іти й не оглядатися — легко.
Важче — повертатися...

***

Стрельнули очі.
Ніхто не побачить.
А я — шахиня без приданого.
Пухнастий дим споглядаю.

***

В очах окрайчик неба.
Та я вас не бачу.
Пройду осторонь.
А дорога мовчить...

***

За столом — радість.
Велике зблизька не побачиш.
Дивується вікно, йому все видно.
Світло так просто віддавати.

***

Стіл на чотирьох ногах,
А похитнувся.
Невже і йому тісно?
Простору багато, а стіни поруч.

***

Щоб знайти, треба вийти.
І зачекати.
На відстані.

***

Тому, хто чекає,
Ніч не завада.
І мені ще не пізно...

***

І небо високе, і сонце яскраве.
Радіти — так непросто...
Кольору веселки нап'юся.
Не захмелію.

***

А вам півнеба мало...
Беріть усе!
Мені не жаль.
Аби лиш не вдалилися...

***

Зелений колір ступив на поріг.
Яблуна плодами сита.
Рости у плід — закон життя.

***

Бідному не до мудрості.
Він про неї не знає.
Він просто мудро живе.

***

Рожеве до білого тулиться...
Їм добре в парі.
А колір спектра — на заваді.
Бо там є слід від чорного.

***

Ті папери, мов сніг.
Їм уже тісно в портфелі.
Списані й чисті..
Зачекаю, хай вилежиться.

***

Читати — просто!
А не читати — ще простіше.
Вибір за нами.
Літери маленькі,
А глибина велика.

***

Посіяв і чекай.
Хай дозріває.
Добірне зерно
Й через століття
Не втрачає схожості.

***

Квиток придбала.
Дорога — в кишені.
А дивлюся у вчора.
Втрачати навчилася.

***

Віддвігати не жаль.
Плоди гнуть дерево додолу.
Суть життя — в їх вагомості.

***

Прийти і залишитися нелегко.
Та спробую.
Спокуса дуже велика.

***

Усе пізнається в порівнянні.
Було б до чого порівнювати.

***

Добре, що ви прийшли.
Дарма, що запізно.
Із-за межі прийти нелегко..

***

А мені тут зимно. І слова чужі.
Мої — далеко.
Жити з чужими —
Мабуть, теж мудрість.
Але ж сонце випромінює тепло
Не задумуючись!

***

Моя вина лише в тому,
Що живу.
Хочу бути винною.
Це насолода — віддавати.

***

Бути чи не бути — не так важливо,
Важливіше — ким бути..

Скажете — старе.
Але хіба є щось новіше?

***

Квиток — у руці.
Зустріч — близько.
А я не сама. Книга виросла.
З Богом!

***

Помилки не повторюються.
Вони завжди нові й несподівані.
Без них життя — не життя.
Дивитися — легко.
Важче — побачити.

***

А я без простору.
Вагаюся...
А небо — чисте!

КРАПАЛИНА ДУМОК

*«Мудрість приходить тоді,
коли приходить удача»*

Сенека

***

Довго йшла і не втомилася,
Була з думками у злагоді.

***

А сонце — моє,
І мені легко в його промінні.
Жаль лише,
Що ви цього не побачили.

***

Мені додому далеко,
Але я скорочую відстань думками.

***

П'ю і не можу напиться,
А джерело не бідніє.
Воно в мені.

***

Тільки в теплих руках —
Тепла днина!
Навіть тоді,
Коли надворі заметіль.

***

І стежки замело,
Й повітки зачинені.
А я в дорозі.

***

Я вам — про небо,
А ви — про землю...

***

Я забула той день,
Але пам'ятаю його колір.

***

Прийти незапрошеним
Чи запрошеним —
Однаково необачно.

***

Бути в дорозі —
Ще не означає подорожувати.

***

Краще бути поруч,
Ніж навпроти.

***

А слово ваше гірке,
Хоч пити його солодко...

***

Не тіштеся перемогою,
Вона ще не ваша!

***

Краще поразка,
Ніж піррова перемога.

***

Пиріжок ваш солодкий,
Та не мій...

***

Мені без критики —
Мов без повітря:
Себе не бачу.

***

Хоч вогонь забарився,
Однак пече.

***

Знати багато —
Нічого не знати.

***

Добре в чужому домі,
Спробуй у свій запросити.

***

Довір'я потрібне,
Але у помірній пропорції.

***

За довгим днем
Коротка ніч виглядає.

***

Легше зібратися в дорогу,
Важче — дійти.

***

Весна неодмінно прийде.
Не відомо — чи моя.

***

Можна з вами на «Ви» —
Та навіщо?

***

У лева — левиця,
А в бика — чомусь корова.

***

Правда — важлива,
Але чи потрібна?

***

Забудьмо про себе —
І станьмо собою!

***

Час неможливо зупинити,
Його можна спіймати!

***

Хто йшов зі мною, —
Відстали.
А хто без мене — загубилися...

***

У слові важлива сіль,
А вода сама потече.

***

Заходьте в гості,
Хоча навіть за воду треба платити...

***

Піднімаючись угору,
Дивися, за що триматися.

***

Очі маєте гарні,
Тільки в кого ви їх позичили?

***

Прикрийте шкіру,
Щоб була ваша.

***

Міряйте свій зріст за Конфуцієм,
Але без нього.

***

До вас дійти не просто...
Та чи потрібно?

***

Немає завтра
Без сьогодні.

***

У морі — сіль,
У житті — знання.

***

Працойте, якщо ви
Нічого кращого не придумали.

***

Думайте.
Це не зашкодить вашому здоров'ю.

***

Не кричіть —
Вас не чути.

***

Зайдіть на вогник,
Але не забудьте взяти свій.

***

Ви мене не помітили,
Проте відчули мою присутність.

***

Якщо вам добре,
Не нарікайте на погоду.

***

Себе побачте
Без дзеркала...

***

Я так поспішаю,
Аж стою на місці!

***

Ви тяжко клялися
І легко зраджували...

***

Має зуби для того,
Щоб їсти ближнього.

***

Привітайтеся нині,
І вас привітають завтра.

***

Не тіштесть знайденому,
Бо хтось оплакує загублене.

***

Будь маленьким —
І станеш великим!

***

Любов не іграшка —
Ранить глибоко.

***

Вирушаєте в дорогу —
Візьміть із собою надію.

***

Дарма, що телефон мовчить,
Аби лиш не мовчала душа...

***

Щоб заховатися в горішину,
Треба виїсти середину.

НАМИСТИНКИ НА ДОЛОНІ

***

Думав, що великий,
Хоч не виріс.

***

Усі перейдемо межу,
А межа залишиться.

***

Нікому не буде тісно —
Земля прийме з любов'ю.

***

Не думай про славу,
І вона не забариться.

***

Знайти джерело в собі
Й напитися досхочу...

***

Не чекайте, поки зрадять,
Будьте готові до зради...

***

Шлях до завтра
Веде через учора.

***

Дощ небо вмив.
Веселка піднялася.
Мені б таку чистоту.

***

Чуже добро — солодке.
А я хочу свого, навіть гіркого.

***

Спиталася і не заблудила.
І мені розвидніло.

***

Серце зрозуміє.
Серцю видніше.

***

Не біда, коли чаша неповна,
Біда, коли чаша відсутня.

***

Нині прийти — необхідність,
Завтра — неминучість.

***

Вони пішли. А що залишили?
Ні смутку, ні болю.
Нічого! Тому й сумно.

***

Сліпий ніж у спину —
Не болить.

***

Надія не прийде сама,
Її треба мати.

***

За вас просили великі,
Але чому мене?

***

Навіть пересохла річка
Чекає води.

***

Мешкає у високому будинку,
Але не лігає.

***

Літають без крил —
Не тільки уві сні.

***

Добро таке маленьке,
А доброта — велика.

***

Спішу в дорогу,
А вона мовчить.

***

Знайти легко,
Коли знаєш, що шукаєш.

***

Квіти чекають дощу,
Їм би напитися вволю.

***

Не шкодуй вчорашнього дня,
Згадай себе у ньому.

***

А нам по дорозі,
Тільки в різні сторони.

***

Стриматися було важко,
А не стриматися — неможливо.

***

Розмова з вами цікава,
А мовчання — цікавіше.

***

Я прийду завтра,
А може, вчора...

***

Настав час роздавати,
А в мене нічого немає...

***

Його немає,
А береза у сльозах.

***

Дозвольте мені померти,
Хочу побути сама з собою.

***

Ображатися?
Такої розкоші я собі не дозволяю!

***

Стало більше світла.
Літом ночі короткі.

***

Залишити вас неважко,
Але як залишити себе?

***

Збаражу — 800!
Невже я така давня?

***

Життя — рух по колу.
Та чи до центра?

***

Повернення завжди неминуче,
Але на іншому витку.

***

Усе шліфується,
Навіть особистість.

***

Твердість води
В її обтічності.

***

Була б я вода,
Наповнила б вас собою!

***

Багато забрала,
Але ще більше віддала.

***

Приїхала. Побачила.
Не вперше.

***

Та сама вулиця. Та кімната.
Тільки я нова.

***

На вулиці мітинг. І я не мовчу.
У великого народу біда велика.

***

Сонця і людей багато.
А вулиця вузьенька.

***

Десята Планета близенько.
Шукаю слово.

***

Крила? Без них не можна.
Придумаю...

***

Завтра буде гарний день.
Чекаю випадковостей.

***

Вам не сидиться?
Встаньте. Життя любить рух.

***

Сонце сідає у воду. Купається.
Завтра вигулькне...

***

Піщаний берег чекає припливу.
Солодко дрімає.

***

Мітинг? Марне кричати.
Мертвих не піднімеш.

***

Не зустрілися.
Дороги були паралельні.

***

Ваше мовчання
Мені не заважає.

***

Фонтан розсипав вогні.
Дивне бажання порохувати.

***

Теплий день.
А я чекаю вітру.

***

Не йду.
Мені потрібен простір.

***

Я вас ще не забула,
Але це може статися.

***

Є дві незбагненні речі:
Всесвіт і мозок.

***

Забудьмо,
Якщо це можливо!

***

«Ні» і ще раз «ні»,
Хоч це означає «так».

***

Загублюся.
Може, знайдуся...

***

Знемагаю від спеки,
Хоч вода сповнює мене по вінця.

***

Вам не личить чорний колір,
Хоч він у спектрі домінує.

***

Дзвінок не пролунав,
А слово блиснуло.

***

Не прийти —
Це бути в іншому вимірі.

***

Поза свідомістю життя
Існує свідомість забуття.

***

Ті, що багато знають,
Також помиляються.

***

Ті, що нічого не знають,
Також близькі до істини.

***

Щасливий день освітлює,
А буденний — підтримує.

***

Щастя — це продукт,
Що легко псується.

***

Любов —
Це хімія стосунків.

***

Гроші — це папір
Високої якості.

***

Мати дім — добре,
Але клопітно.

***

Біг — це рух,
Але не завжди вперед.

***

Теплі дні летять скоріше,
Ніж холодні.

***

Відбиток пальця —
Символ особистості.

***

Піду.
І, може, залишуся.

***

Краще бути невігласом,
Ніж прикидатися мудрецем.

***

Прийду —
А вас не буде.

***

Ви вловили сонячний промінь,
А кажете: «Попеклися».

***

Обставини збіглися,
Але я не була вдома.

***

Телефон мовчав,
А я відповідала.

***

Осінь. Барви теплі.
День падолисту.

***

Так багато очей,
А мені твої потрібні..

***

Кажемо, що все добре,
А очі опускаємо.

***

Помилки для того,
Щоб їх виправляти.

***

Любов потрібна,
Щоб віддавати.

***

Це навіть не помилка,
Це її відсутність.

***

Біля великого
Малому тепло.

***

Хочеш тепла —
Навчися зігрівати.

***

Беремо не думаючи,
Віддаємо рахуючи.

***

Вікно зачинене,
А протяг..

***

Світло в мені,
А не поза мною.

***

Я не спішу —
Життя спішить.

***

І знову книги, море книг.
І я на човен спромоглася.

***

Ви не прийшли.
Причину знайти легко.

***

Говорите гарно,
А не віриться.

***

Так багато світла,
І я біля вас на осонні..

***

Свято на те й свято,
Щоб його чекати!

***

Крик душі почують не всі,
Бо уста німують.

***

Професія — це ми.
В різному одязі.

***

Стоїть будинок
На цеглинах днів.

***

Радість не для вас,
Ви не вмієте побачити.

***

Усі дороги
Ведуть у невідоме.

***

Осінь настала,
А я ще літом не натішилася.

***

Квіти зацвіли восени.
Згадали про весну.

***

Літати можуть усі.
Було б тільки летовище.

***

Вчитися не соромно,
Соромно не вчитися!

***

Не страшно забути,
Було б що забувати.

***

У вас багато невідомого,
Хоч ви такий відомий.

***

Біг не зашкодить.
Головне — куди бігти.

***

Вони стояли обнявшись,
А розлука підкрадалася...

***

Щоб іти в гурті,
Треба дивитися в один бік.

***

Досить погляду,
Але вашого...

***

Слава приходить із радістю,
А відходить із болем.

***

Радість — це стан
Відкритої душі.

***

Зайду, тільки не забудьте
Зустріти з усмішкою.

***

Старість — не хвороба,
А спосіб мислення.

***

Тільки біль нагадує,
Що треба бути терплячим.

***

Вам сміх до лица,
Жаль, що його забагато!

***

Сон провістив новину,
Та вона була вже у дорозі.

***

Тільки великим потрібен простір.
Маленькі і так помістяться.

***

А він перший у світі,
Хоч битий-перебитий.

***

У мене радість,
То й вікно відчинене.

***

Мовчання вам личить,
А ви кажете про золото.

***

Зупиніться, у вас є все.
А вона пішла, щоб не вернутися.

***

Самота
Спонукає до роздумів.

***

Людне поле —
Не для пустоцвіту.

***

Суть не у валюті,
А в тому, хто її має.

***

Ви така зразкова.
І самотня...

***

Винні не ті, хто поруч.
Полюбіть себе...

***

Я з вами.
Але де ви?

***

Все по плоду пізнається.
А де взяти добірного?

***

Гроші є,
А щастя немає.

***

Можна й починати,
Але де той початок?

***

Пробачила б,
Та пам'ять не дозволить.

***

Я забула,
А смуток нагадує.

***

Кілька днів погідних
Вистачить на рік.

***

Забудьмо про вигоду,
Вона продає і купує.

***

Пусте місце
Ви заповнили.

***

Глибока річка теж мліка
Порівняно з глибшою.

***

Музика —
Єдиний шум, що лікує.

***

Дрова не горять,
А вивільняють тепло.

***

Дощ не йде,
А проростає.

***

Мирні бруньки
Вибухають.

***

Яблука наливаються сонцем,
А калина червоніє.

***

Огірки повзли до рук,
А повійка — під сапу.

***

Квіти зірочками
Зиркали у ніч.

***

Зелепухи запалились,
Виглядаючи літа.

***

Літо не відступає,
Хоч осінь сердиться.

***

Виорали на зяб —
І шапку на гвіздок.

***

Поскородили поле,
А воно парує птахами.

***

Яблука ніжним запахом
Отаву заколисують.

***

Сиділи. Говорили.
А про що — не відомо.

***

А моє яблуко скраю —
Маленьке, зимове.

***

Ви глянули
І мого зросту не впізнали.

***

Я прийду,
Тільки ви не запізнитесь.

***

Ваше місце біля мене,
Я його вже вибрала.

***

Добре, що відмовили.
Твердіше ступатиму.

***

Сніг біліє
Від твоїх очей.

***

Можна й не побачити.
Спробуйте повірити.

***

Про все і про ніщо.
Важливе — перше.

***

Заболіла розлука.
В дорогу!

***

Постукала не в ті двері.
Де ви?

***

Слово за слово —
А кінці не сходяться.

***

Зала мовчала.
Не слухала.

***

Зріст ваш до неба,
А я близькозора.

***

Перо — золоте,
А слова — іржаві.

***

Якби ж то тільки дні,
Навіть ночі колочі...

***

Світлина маленька,
А для осені — простір.

***

Дерева мої, зима моя!
А я чия?

***

Це не сніг, це я кружляю
І лечу до пісні.

***

Ви в сузір'ї розкручених зірок,
А я не з вашої орбіти.

***

Слово впізнаю,
Воно було колись моїм.

***

Підростають усі —
Виростають сильніші.

***

Я замовляю пісню...
Серце, не підведи!

***

Страх був моїм союзником,
Він так часто з'являвся.

***

Я не вмюю рости.
Не вистачає ґрунту.

***

Йти —
Означає жити.

***

Чекаю листа.
Дні сутеніють.

***

Обираю шпарину,
В ній місця доволі.

***

Купила калину,
А кашель злякався.

***

Залишайтеся, у мене не тісно.
А для пісні відчиню вікно.

***

Говорили про тепло,
А мені було зимно.

***

Не прочитали книги,
А хвалити не соромилися.

***

Було близько до щастя.
А до вас далеко.

***

Сонце зайшло до кімнати,
Про це сповістив промінець.

***

Добро не запізнилось,
Бо вас не послухалось.

***

Усі раділи перемозі,
Окрім самого переможця.

***

Совість не купиш:
Вона не продається.

ПЛІВКА ПАМ'ЯТІ

***

«Подивися у дзеркало, яка ти гарна», —
Обманювали дорослі.
А тато сіли на велосипед і поїхали.
Не взяли з собою.
Дідуньо померли...

***

Копали картоплю,
А я корівок із бульб наробила,
Ще й червоненьке телятко
З ніжками-паличками...
У магазинах таких не продають.

***

Потепліла земля у видолинку.
Заплакала довгими дощами.
Чи скоро висохнуть очі?

***

Йду полем.
А чоботи вгрузли в ріллю.
Мама кажуть: «Залиш і йди босою».
Я так і зробила...
Чоботи пропали,
Зате в пам'яті день залишився.

***

Садили берізку із татом.
Висока виросла,
А тато не бачать.
Усі покинули хату.
Тільки берізка вдома...

***

Маслюки зародили,
Хоч косою коси.
А я не рвала маленькі.
Шкода діток.
Їм ще рости і рости.

***

Провели радіо.
Хтось у скриньці голосно говорив...
І де такого маленького
Чоловічка знайшли?

***

Хто там у дзеркалі
Тоненьким пальчиком тицяє,
Беззубим ротом посміхається?
Невже це я?

***

«Червону квіточку» прочитала.
День був весняний.
І мама в новій вишиванці.
Це було недавно.
Ні, це було вчора...

***

Тато до церкви йдуть.
Збанок червоний в руці.
Свячена вода в чистій посудині.
Таких збанків тепер немає.

***

Я на дзвіницю.
Свічка в руці,
А сходи «скрип-скрип»...
Донині чую!

***

Колядникам тітка Євгенка
По рублю виносила.
П'ятеро синів на війні загинули.
Два рази підряд ми не колядували...

***

На Андрія свічки запалювали.
Загадували,
Хто скоріше заміж вийде.
А Надя перша вдовою стала...

***

Чую спросоння — дим в очі.
Бабуня плачуть:
Мало не вчаділа дитина...
«А ви у капусті мене знову знайшли б», —
Заспокоювала я.

***

А йому в церкві ніс почервонів.
Так і похоронили, живого...
Мама казали:
«На цвинтарі земля довго плакала».

***

Тато «Бджільництво»
Читали вечорами.
Я теж була золотою бджілкою —
На татових колінах.

***

Їду з татом до сестри в інститут.
16 кілометрів велосипедом,
А назад пішки довелося...
Украли наші колеса.

***

Рубали ялинку,
А я плакала.
Весною живу посадили —
Щоб шишками у вікно.
Одну шишку золотим папірцем обгорну
І запрошу до хати...

***

Широкі двері,
А хата маленька.
Пізніше зрозуміла:
Сусідка жила разом
З коровою і телятком...

***

Сусіди зійшлися,
Голосно співали.
Свято.
І лампа раділа,
Від пісні погасла...

***

Після хвороби
Тато відвели мене до школи.
Тепла долоня біля дверей розтулилася.
Які тато великі та добрі!

***

Прутики на дровітні збирали.
По черзі довгими дзьобами туркали.
Мене ось минулої осені принесли...
Лелеки.

***

Їдемо до бабуні на Різдво.
Снігу насипало по коліна.
Мама рядном сани застелили.
А я з лошатком
Ступаю по сліду.

***

Антену у небо вп'ялася,
А тато стовп підперли роками.

***

Жито косили,
А ввечері копа

Жовтим брилем засвітилася.
А тато втомленим...

***

Художник малював поле,
Жито,
Кущ при дорозі.
А я мрію збоку поклала.

***

Тато, хвіртка — високі.
Вчителька руку кладе на голівку.
До школи.
А я мала ще...

***

Тітка Даруся вітання передали.
А я плакала.
Чому шматочок не залишили,
Все з'їли?

***

Мама хліб садили в піч.
«Не рипай дверима, бо осяде» —
Сонечком посміхалися...

***

Читала вірш про липку,
Що виросте велика.
А в клубі було повно людей
І оплесків.

***

Мама льон мочили,
Камінчиком до дна прив'язали.
Вода по пояс...
А на полотні зацвіли
Чисті хрестики.

***

Линва палець притиснула.
Корба і я злякалися,
А мама зойкнули...
Вода теж почервоніла.

***

Полотно вибілювали.
Мама поливали водою,
А я сонечком...

КРАПЛИНА

***

Тільки на похороні
Задумуємося,
Хто ми і звідки.
Музика не заважає.
Плачемо в хустинку.
А хтось чекає обіду,
Тому й прийшов...

***

Грудку землі
В могилу кинули.
Довго руку тремо.
Хтось хустинкою,
А хтось в чужу огорожу.
Липуча глина...

***

А за столом шумок пробіг.
Страви добірні,
Нам не до посту.
Хтось там слово,
Хтось два —
І пироги по кишнях.
Обід на славу.

***

А де життя —
Тут чи там?

Тут коротке, там вічне!
Живемо, щоб померти,
Чи, навпаки,
Помираємо, щоб жити?

***

Смерть — обов'язок:
Прийшов. Пішов...
Про що це я?
Тут нікому не тісно...

***

Ніч і день,
Добро і зло,
Любов і ненависть,
Життя і смерть...
Так написано.
Хіба тільки написано?
Так е!
Філософія чи, скоріше,
Правда життя!

***

Ви посміхнулися.
Щось не так?
Чи, може, так —
Оте щось.

***

Ви зі мною чи я без вас?
Даруйте,
Я не звикла до проводиря.

А ви потребуєте
Багато уваги.

***

Спішимо.
Обходимо простір,
Обминаємо час.
Живемо у вузькій щілині
Між вчора і завтра.

***

Я бачила вас дужого і мудрого.
Я чула вас кволого і безпомічного.
А де всі,
Що хором співали?
Біля пам'ятника
Квіти зів'яли...

***

Біль!
При народженні,
В житті,
У старості..
А яка його мета?
Очищати чи вбивати?

***

Світ проживе без нас,
А ми без нього — ні днини.
Сонце світитиме без нас,
А ми без сонця — сліпі.
Матуся вже без нас,
Але як же нам без неньки?

***

Радіймо.
День сонячний.
Спішімо
Небо чисте пити...

15.01.2011

ЛІТЕРАТУРНИЙ ДОРОБОК

- «Джерело». — К.: Рад. письменник, 1992.
«Білий день». — Львів: Каменяр, 1993.
«Сім хвилин». — К.: Укр. письменник, 1994.
«Подив». — Львів: Каменяр, 1995.
«Над Гнізною». — Збараж: Медобори, 1996.
«Вибране». — Львів: Каменяр, 1997.
«Червоний кінь». — Тернопіль: Джура, 1999.
«Дружба...». — Тернопіль: Джура, 2002.
«Ксенія». — Тернопіль: Джура, 2003.
«Самотне літо». — Тернопіль: Джура, 2004.
«Моя Софія». — Тернопіль: Джура, 2005.
«Ніколи більше». — Тернопіль: Джура, 2006.
«Напередодні...». — Тернопіль: Сорока, 2007.
«Антологія любові». — Тернопіль: Джура, 2007.
«Колір любові». — Тернопіль: Джура, 2008.
«Ріка любові». — Тернопіль: Джура, 2008.
«Млин»: Роман. — Тернопіль: Джура, 2009.
«Слово»: Роман. — Тернопіль: Джура, 2009.
«Підкова»: Роман. — Тернопіль: Джура, 2010.
«Криниця»: Роман. — Тернопіль: Джура, 2010.
«Жива вощина»: Лірика. — Тернопіль: Джура, 2010.
«Щоб щаслива була!» — К.: Наш час, 2011.

Літературно-художнє видання

Гонтарук Любов Романівна

ІСКРИ ЖАР-ПТИЦІ

*Зернини слова
Ліричні зблиски
Краплини думок
Плівка пам'яті*

Відповідальна за випуск *Юлія Федорчук*
Редактор *Петро Перебийніс*
Верстка та обкладинка *Олена Сербіна*
Коректор *Тетяна Кришталовська*
Комп'ютерний набір *Любов Гонтарук*
Світлини *Віталій Гонтарук*

Здано до набору 21.11.10. Підписано до друку 21.06.11.

Формат 70x100/32. Гарнітура Гарамонд.

Папір офсетний. Друк офсетний.

Ум.-друк. арк. 3,90 + вкл. 0,33. Ум. фарбовідб. 5,55.

Обл.-вид. арк. 2,55 + вкл. 0,27. Вид. № 189. Зам. №

«Наш час», 01054, м. Київ, вул. Павлівська, 17, оф. 72

Тел. (0-44) 569-10-72, nc_prodata@mail.ru

www.nash-chas.com.ua

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів
видавничої справи ДК № 3916 від 10 листопада 2010 року